

Οι μαθητές των κινητών ΚΕΣΠΕΜ περιγράφουν τα χωριά τους

Το Δημάριο βρίσκεται στο νομό Ξάνθης. Είναι ένα πολύ ορεινό χωριό με 692 κατοίκους. Είναι ένα από τα χωριά τα οποία συμμετέχουν στη δράση των κινητών ΚΕΣΠΕΜ ανελλιπώς από το 2008. Τα «καγκουρώ του βουνού» επισκέπτονται το Δημάριο μία φορά την εβδομάδα διανύοντας 98 χιλιόμετρα. Εκεί τα περιμένουν 34 μαθητές/τριες.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του Δημαρίου τη φετινή χρονιά ασχολήθηκαν με εξωσχολικά βιβλία, αλλά και κείμενα από τον «Σεβντά του Σεντουκιού» σχετικά με τη γνωριμία με άλλους λαούς, ταξιδεύοντας στο χώρο και τον χρόνο.

Αποφάσισαν λοιπόν, συνδυάζοντας τις θεματικές ενότητες με τις οποίες δούλεψαν με τις εκπαιδευτικούς των κινητών ΚΕΣΠΕΜ, να φτιάξουν έναν ταξιδιωτικό οδηγό για το Δημάριο παρουσιάζοντας τα σημαντικότερα στοιχεία του χωριού τους σε πιθανούς επισκέπτες. Οι κατηγορίες του οδηγού είναι: η γεωγραφία (τοποθεσία, καιρός), η λαογραφία (παραδοσιακές στολές, τραγούδια, συνταγές), η καθημερινή ζωή στο χωριό, και η ιστορία (πόλεμοι, μετακινήσεις πληθυσμών).

Ανέλαβαν λοιπόν δράση, σε ρόλο ξεναγού, σπλίστηκαν με φωτογραφικές μηχανές, μολύβια και σημειωματάρια και ξεκίνησε η βόλτα στο χωριό!

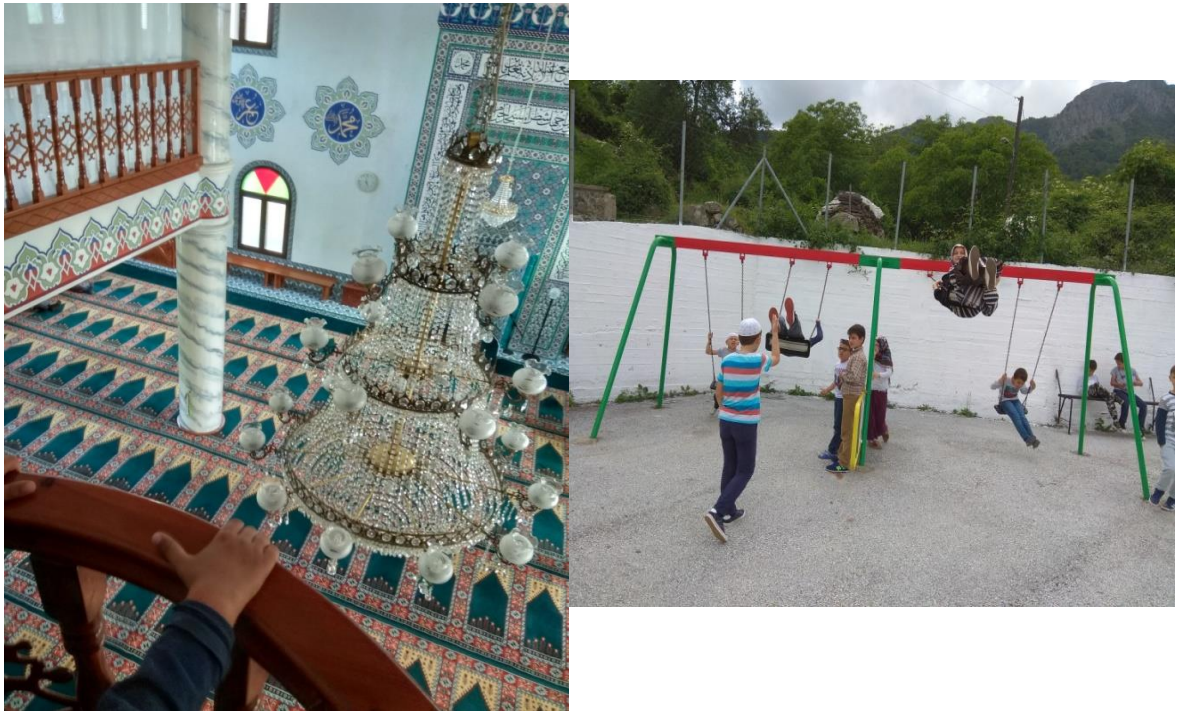
Πρώτη στάση ο παλιός νερόμυλος, το πιο γνωστό σημείο του χωριού. Εκεί τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να περιγράψουν τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούσε ο νερόμυλος σε παλιότερες εποχές.

Στη συνέχεια πήγανε στο πάρκο το οποίο έχει και παιδική χαρά και τα παιδιά κάνουν περίπατους με το πρωινό σχολείο. Δίπλα βρίσκονται δύο μεγάλα υπόστεγα. Κάτω από αυτά σφάζουν τα ζώα πριν τις γιορτές, όπως το Μπαϊράμι. Σε αυτά τα υπόστεγα επίσης, τρώνε όλοι μαζί όταν πηγαίνουν εκδρομές.

Κατά μήκος όλης της διαδρομής, τα παιδιά μιλούσαν με μεγάλο ενδιαφέρον για το εργοτάξιο, τις τσάπες και τα μηχανήματα που φτιάχνουν τον δρόμο προς τη Βουλγαρία.

Τελευταίος σταθμός ήταν το τζαμί όπου τους υποδέχτηκαν ο ιμάμης και ο νεότερος χότζας. Μπήκαν όλοι μέσα αφού πρώτα έβγαλαν τα παπούτσια τους και τα παιδιά ξενάγησαν τις δασκάλες τους στο χώρο όπου προσεύχονται και διδάσκονται το κοράνι. Εκείνη την ώρα ξεκινούσε και η προετοιμασία για την απογευματινή προσευχή.

Στα επόμενα μαθήματα ξεκίνησε η δημιουργία του οδηγού του χωριού.

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε τέσσερις μεικτές ομάδες μικρών – μεγάλων και άρχισαν να γράφουν τα επεξηγηματικά κείμενα που συνοδεύουν τις φωτογραφίες που τράβηξαν στη διαδρομή.

Ένα κείμενο αφορούσε τις καθημερινές ασχολίες των γονιών και τις δουλειές τους, αγροτικές και κτηνοτροφικές. Μια ομάδα επεξεργάστηκε κείμενα και φωτογραφίες με κήπους και ζώα, αλλά και σχετικά με το κτίριο και το ανθρώπινο δυναμικό του σχολείου.

Έβαλαν ακόμη λεζάντες στις φωτογραφίες για την κατασκευή του καινούριου δρόμου.

Στην κατηγορία της λαογραφίας κάποια παιδιά ανέλαβαν τη μετάφραση ενός παραδοσιακού τραγουδιού του χωριού, άλλα έφεραν συνταγές, άλλα έγραψαν ένα κείμενο για τη χρήση του νερόμυλου πριν αυτός σταματήσει να λειτουργεί, άλλα για τα κεντημένα καπελάκια των αγοριών και τις μαντήλες των κοριτσιών, που σχετίζονται με τη

θρησκεία, αλλά και για τους ειδικούς χώρους που χρησιμοποιούνται για την προετοιμασία των κρεάτων κατά τη διάρκεια των μεγάλων θρησκευτικών γιορτών.

Στην κατηγορία της ιστορίας, έγραψαν για το τζαμί, την ιστορία και τη λειτουργία του, πότε χτίστηκε, πόσες φορές την ημέρα πηγαίνουν, καθώς και τους λόγους για τους οποίους το επισκέπτονται (προσευχή, μαθήματα κορανίου).

Ολοκληρώνοντας τον οδηγό ανέφεραν τα προβλήματα του χωριού καθώς και τις δικές τους επιθυμίες, τι θα ήθελαν να έχει στο χωριό (παιχνίδια, παιδικές χαρές και γήπεδα). Μέσα από τις δραστηριότητες αυτές είχαν την ευκαιρία να δουλέψουν προφορικά και γραπτά διαφορετικά είδη λόγου, περιγραφές, διαλόγους, να χρησιμοποιήσουν παρελθοντικούς χρόνους, να εμπλουτίσουν το λεξιλόγιό τους αλλά και να ασκηθούν στη χρήση και την ορθογραφία συχνά χρησιμοποιούμενου λεξιλογίου της καθημερινής ζωής.

**Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού,
Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση**
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

